

Coptic Orthodox Patriarchate
His Holiness Pope Tawadros II
Pope of Alexandria and
Patriarch of the See of St. Mark
The Papal Center

بطيركية الأقباط الأرثوذكس
قداسة البابا الأنبا تواضروس الثاني
بابا الأسكندرية
وبطيرك الكرازة المرقسية
المقر البابوي

222 Ramses St., Abbaseya, Cairo, Egypt

Πατριάρχος

222 شارع رمسيس ، العباسية ، القاهرة ، مصر

Tel: 024822580

Fax: 0235365880

email: office@popetawadros.org

تليفون: 024822580 فاكس: 0235365880

Danish – Resurrection 2026

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, en Gud. Amen.

Ekxristos anesti ... Alithos anesti. Kristus er opstanden, sandelig er Han opstanden.

Jeg lykønsker jer, elskede, i alle vore Den Koptisk-Ortodokse kirker, klostre og nonneklostre over hele verden med den herlige opstandelsesfest i dette år 2026. Jeg lykønsker fædrene: metropolitterne, biskopperne, hegumenene og præsterne, såvel som diakonerne og arkonerne. Jeg lykønsker de unge og tjenerne. Jeg lykønsker både de små og de store. Jeg lykønsker enhver kristen familie i enhver koptisk-ortodoks tjeneste i vore kirker, vore klostre og vore bispedømmer. Jeg lykønsker jer alle med opstandelsens fest. Denne fest, som er glædernes glæde og festen over alle fester, er i sandhed grundlaget for vor kristendom. For dersom Kristus ikke var opstanden, ville vi ikke fejre Ham som Frelser og Forløser for hele menneskeslægten.

Og vi lever i en tid, som er fyldt med konflikter og krige—konflikter, som ødelægger folk og nationer, og som påvirker både enkeltmenneskers og fællesskabers liv, og som berører hvert hjem overalt i verden. Derfor søger vi i vor Herres, Jesus Kristus, opstandelse det, som vi mangler, verden mangler i dag håb. Hvordan kan et menneske have håb? Hvordan kan et menneske have håb i dette liv, som er fyldt med foruroligende nyheder hver morgen og hver aften? Derfor søger vi dette håb i vor Herres Jesus Kristus opstandelse, og vi betragter opstandelsen som et håbets budskab for hvert menneske iblandt os—for hvert menneske, som glæder sig ved sin tro på vor Herre Jesus Kristus.

Når vi søger dette håb, vil vi finde tre dimensioner, som forklarer os, hvordan vi skal forholde os til dette håb, som er til stede i vor Herres, Jesus Kristus, opstandelse

I vor Herres, Jesus Kristus, opstandelse—for det første: vi er kaldede til at bære håbet. Det vil sige, at det menneske, som er opstået med Kristus, skal være en bærer af håb i sit ord, i sit liv, i sine udtryk, i sit syn, i sin tænkning og i sine følelser. Han bærer håbet, når han skuer den opstandne Kristus, og ser et stærkt håbets budskab i, at verden stadig er holdt i Guds hånd. Da Herren Kristus opstod ved daggry på søndagen, var kvinderne,

som bar vellugtende salver, på vej til graven meget tidligt, og de var optagede af spørgsmålet: Hvem vil vælte stenen fra? Dette spørgsmål fyldte deres tanker—som om de spurgte: Findes der håb i denne døde, Han, som blev korsfæstet for tre dage siden? Findes der håb? Da englen viste sig for disse kvinder, sagde han til dem: "Og går hastigt hen og siger hans Disciple" (Matt 28,7). Så blev de bærere af det stærke håbets budskab. Og dette budskab forvandlede kvinderne fra frygtsomme til forkyndere, som bar opstandelsens budskab til disciplene—og som også bærer dette budskab til os.

Det andet aspekt: Det er ikke alene, at mennesket skal være en bærer af håbet, men også at det skal være en, som skaber håb—som skaber håb i andres hjerter. Det kan ske ved et opmuntrende ord, ved en kærlighedsgerning, ved et besøg, eller ved en telefonsamtale—så håbet bliver sået. Lad hele dit ord være forbundet med håbet—med håbet i livet. De to disciple på vej til Emmaus vandrede ad vejen mod landsbyen Emmaus, som ligger et stykke fra Jerusalem. Mens de var på vej, kom en vandringsmand til dem og begyndte at tale med dem, og de mente, at han var en fremmed. De talte med ham uden at kende ham, og hele deres tale var fyldt med spørgsmål: Hvad er det, som er sket? Hvad er disse nyheder, der fortælles? Disciplene sagde, at Han, som blev korsfæstet, er opstanden—modstridende beretninger nåede frem til dem alle. Men da denne fremmede nærmede sig dem og talte med dem, begyndte de at mærke noget i deres hjerter—noget, de endnu ikke kunne forklare. Og da de kom nær stedet, og Han begyndte at bryde brødet, blev deres øjne åbnet, og de sagde: "Brændte ikke vort Hjerte i os?" (Luk 24,32). De følte noget i deres indre—som om Jesus Kristus, denne fremmede vandringsmand, havde sået håbet i dem og skabt håb i deres liv. Og du, elskede, skab håb i din familie—hos din hustru, hos din ægteemand, hos jeres sønner og døtre. Og du, som tjener, i alle tjenestens sammenhænge og på alle niveauer: skab håb. Og du, præst, når du tjener, når du prædiker, når du besøger hjem, og når du drager omsorg for menigheden—skab håb. Tag ikke del i andres synder, hvis ord kun er fyldt med problemer, lidelser, krige og bekymrende nyheder—men skab håb.

For det første: Vær en bærer af håbet—vær et håbets budskab. Og for det andet: Vær en, som skaber håb.

Og for det tredje: Vær en forkynder af håbet.

For forkyndelsen er i sin grund essens at viderebringe glædens budskab og Kristi opstandelse. Og ordet evangelium betyder et glædeligt budskab—det betyder et godt budskab, eller som vi siger på engelsk: good news—det er et glædeligt budskab. Når du har båret håbet gennem Kristi opstandelse, og efter at du har skabt håb hos dem, som findes i din livskreds, da vær en forkynder af håbet for alle mennesker i hele verden. Disciplene var meget frygtsomme, og salen, hvor de opholdt sig, var lukket—ja, som om

den var fast tilstængt—og frygten fyldte dem. Men da Jesus Kristus stod midt iblandt dem og sagde: "Fred være med jer", da "Så bleve Disciplene glade, da de så Herren." (Joh 20,20). Dette er det skønne billede: at disciplene, som var fyldt af frygt og rædsel efter korset, da Kristus viste sig for dem og gav dem fredens budskab, modtog denne fred og bragte glæden og håbet videre—de bragte det til hele verden og blev forkyndere for alle. Og Herren sagde til dem: "Gå ud i alverden og prædik evangeliet for hele skabningen." Da disciplene drog ud fra Jerusalem, efter at Helligånden var kommet over dem, og efter vor Herres himmelfart, blev de forkyndere, og de begyndte at skabe håb. Denne forkyndelse er at frembære den opstandne Kristus for alle—Kristus, som er frelser fra enhver synd for hvert menneske, Kristus, som er forløseren, der forløser mennesket fra dets første synd, og hvis blod renses fra al synd i menneskets liv.

Konklusionen, elskede: Mens du fejrer opstandelsens fest, beder jeg dig: Vær en bærer af dette håb, vær en, som skaber dette håb, og vær en forkynder af dette håb i dit liv. Lad dette blive hele dit livs mønster til stadighed—opstandelsens glæde.

Vi beder for alle, overalt, at de må glæde sig over vor Herres, Jesus Kristus, opstandelse—ikke blot som et budskab, men som et liv og en levet erfaring. Og som vi beder i lovsangen hver dag, i dens første ord: "Stå op, I lysets børn, lad os lovsynge Hærskarers Herre." Thi lysets børn er opstandelsens børn. Jeg gentager min lykønskning til alle de elskede i vore koptiske kirker, som fejrer opstandelsens fest på denne dag. Jeg lykønsker jer alle, og vi beder om, at fredens budskab, kærlighedens budskab og håbets budskab må råde i verden. Vi beder om, at Gud vil bevare hvert sted fjernt fra ondskab og krige, og give styrke, evne, visdom, besindighed og omtanke til enhver ansvarlig på ethvert sted.

Vores kærlighed og vore lykønskninger sender vi til jer fra Egypten—fra den Markuskatedralen i Abbassia i Kairo. Vi overbringer jer alles kærlighed her fra Egypten og fra hele den Den Markanske Stol.

Ekhristos anesti ... Alithos anesti. Kristus er opstanden, sandelig er Han opstanden.

Pawados II